

правилата, прѣдвидени въ глава V отъ първия дѣлъ на настоящия законъ.

Чл. 307. Търговски ассигнации (платежни заповѣди) се считатъ:

- 1) тѣзи, които сж издадени на заповѣдь, и
- 2) тѣзи, които сж издадени или приети (акцептирани) отъ търговци.

Прѣдметъ на такива ассигнации могатъ да бѣдѣтъ, освѣнъ пари и цѣнни книги, и други замѣстими вещи, и, за да бѣдѣтъ дѣйствителни, не се изисква нито спомѣнуването юридическия титулъ на задължението, нито признанието за приемането на стойността имъ.

Чл. 308. Приемателятъ чрѣзъ приемането на ассигнацията се задължава спрямо издателя или приемника му, че ще изпълни заповѣдта.

Приемането (акцептирането) се счита за валидно, ако приемателятъ на прѣдната страна на ассигнацията запише името на фирмата си.

Чл. 309. Приемането на ассигнацията не се унищожава нито съ смъртта на приемателя, нито на издателя, нито пъкъ на лицето, на което е издадена, освѣнъ ако противното на това е било уговорено въ самата ассигнация.

Чл. 310. Платежнитѣ заповѣди, ако сж издадени на заповѣдь, могатъ да сж прѣхвърлятъ съ жиро. Жирото има сила и тогава, ако жирантинътъ е подписалъ на гърба на записа само името или фирмата си.

Чл. 311. По сжщия начинъ могатъ да се прѣхвърлятъ коносаментитѣ, товарителницитѣ на прѣвозвачитѣ, както и записитѣ на морскитѣ заеми и полицитѣ на морскитѣ застрахувания, ако тия документи сж издадени на заповѣдь.